

MUSTAFA ÖZÇELİK

SUSKUNLUK

Küskünlüğüm geçti güneşe aya
Zamanın sırrına dokundum

Bahçemde kuş sesleri yeniden
Yeniden baharı ömrümün
Seninle başlayan rüya

Ah bu benim kaçınıcı başlangıcım
Bindiğim kaçınıcı ürkek at
Bir rüzgârdan arta kalan
Dallarına konan güvercin

Ben böyle bilirim insan hallerini
Yarısı kıştır ömrümüzün
Yarısı bahar

Hangi dalda takılsa da uçurtmam
Büyüttüğüm işte bu kocaman yalnızlık

Sonra sen geliyorsun bir daha
Bir daha susuyor seni konuşuyorum